

Sygn. akt II K 682/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora: Karoliny Neumann

po rozpoznaniu w dniach 21 lutego 2018r. i 11 maja 2018r. sprawy karnej

Ł. S. - s. M. i M. z domu N., urodz. (...) w G., bez stałego miejsca zameldowania, przebywającego w (...) (...) Szkoła (...) W., (...)-(...) C., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 maja 2017r. w godzinach 11.40-13.40 w G. przy ul. (...) w schronisku (...) A. w pokoju nr (...) wykorzystując nieobecność mieszkańców dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki H. koloru srebrno – czarnego wraz z zasilaczem o wartości 1199 złotych, zasilacza od laptopa H. o wartości 50 zł routera marki A. (...) O. koloru stalowego o wartości 109 zł, telefonu komórkowego marki H. (...) (...) koloru czarnego o wartości 140 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1498 złotych na szkodę Stowarzyszenia (...) w G. ul. (...) (...) (...) (...) przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 2 sierpnia 2012r. do 25 września 2013r. i od 16 kwietnia 2015r. do 19 sierpnia 2015r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) z dnia 24 września 2007r. za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

ORZĘKA

1. Oskarżonego **Ł. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 13 maja 2017r. w godzinach 11.40-13.40 w G. przy ul. (...) w schronisku (...) A. w pokoju nr (...) wykorzystując nieobecność mieszkańców dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki H. koloru srebrno – czarnego wraz z zasilaczem o wartości 1199 złotych, zasilacza od laptopa H. o wartości 50 zł routera marki A. (...) O. koloru stalowego o wartości 109 zł, telefonu komórkowego marki H. (...) (...) koloru czarnego o wartości 140 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1498 złotych na szkodę Stowarzyszenia (...) w G. ul. (...) (...) (...) (...), tj. przestępstwa z art. 278§1kk i za po na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Stowarzyszenia (...) z siedzibą w G. ul. (...) w G. kwoty 299 (dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowanie którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt II K 682/17

UZASADNIENIE

Ł. S., L. S. i R. P. zajmowali jeden pokój w Schronisku im. (...) przy ul. (...) w G..

dowody: wyjaśnienia oskarżonego Ł. S. k. 86v, zeznania L. S. k. 2, 87-88, zeznania R. P. k. 50v-51, zeznania T. A. k. 40v, 105v, zeznania J. S. (1) k. 26v, 105v;

L. S. był (...) stowarzyszenia (...) z siedzibą w G. i w zw. z tym korzystał z laptopa marki H. koloru srebrno – czarnego z zasilaczem, routera marki (...) O. koloru stalowego, telefonu komórkowego marki H. (...) i starego zasilacza do laptopa. Przedmioty te należały do stowarzyszenia. L. S. przechowywał je w torbie od laptopa, którą chował pod łóżkiem.

dowód: zeznania L. S. k. 2, 18, 87-88, dokumentacja k. 3-4;

Na korytarzu schroniska (...) A. zainstalowane były kamery monitoringu. Monitoring obejmował drzwi wejściowe do pokoju (...) zajmowanego przez Ł. S., L. S. i R. P., nie obejmował natomiast wnętrza tego pokoju.

W dniu 13 maja 2017 r. około godziny 11:40 L. S. przyszedł do swojego pokoju z laptopem. Około godziny 13:00 razem z R. P. udali się na obiad do stołówki mieszczącej się w piwnicy budynku. Po ich wyjściu, krótko po godzinie 13-iej do pokoju przyszedł Ł. S.. Na plecach miał on duży plecak. Po wejściu do pokoju Ł. S. spakował będące w użytkowaniu L. S. przedmioty tj. laptop marki H. koloru srebrno – czarnego z zasilaczem, router marki (...) O. koloru stalowego, stary zasilacz do laptopa i telefon komórkowy marki H. (...) i po około 15-20 minutach wyszedł z pokoju z plecakiem i opuścił schronisko.

Po powrocie do pokoju L. S. zauważył, że brakuje w/wym. przedmiotów. Powiadomił pracowników schroniska o zaistniałej sytuacji. Dokonano sprawdzenia monitoringu i ustalono, że od momentu gdy L. S. i R. P. udali się na obiad do momentu ich powrotu nikt poza Ł. S. nie wchodził ani też nie wychodził z pokoju (...).

dowody: wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jaki przyznał się do zaboru laptopa k. 33, 46, 86v, zeznania T. A. k. 40v, 105v - 106, zeznania J. S. (1) k. 26v, 105v, zeznania L. S. k. 2, 18, 87-88;

Ł. S. zostawił laptop z jednym z zasilaczy w reklamówce przy wjeździe dla pociągów do (...) na ul. (...), gdzie został on znaleziony przez pracownika ochrony Z. D..

dowody: zeznania L. S. k. 2, 18, 87-88, zeznania Z. D. k. 23v, 105v, protokół oględzin laptopa k. 12-17;

Ł. S. ((...)) jest kawalerem, ma jedno dziecko. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, jest osobą bezdomną, nie osiąga dochodów. W przeszłości był karany sądownie.

dowód: dane oskarżonego k.31-31v, 86, karta karna k.48-48v, 92-93, odpisy wyroków k. 53-61;

Ł. S. przyznał się jedynie do kradzieży reklamówki z laptopem i zasilaczem na szkodę L. S.. Wyjaśnił, że gdy wrócił do pokoju w schronisku z zakupami dla jednego ze swoich współlokatorów R. P., to widząc, że w/wym. śpi wykorzystał sytuację i ukradł laptopa należącego do drugiego współlokatora L. S.. Dodał, że z uwagi na to, że miał jednak wyrzuty sumienia, a jednocześnie bał się wrócić do schroniska, to schował laptop na ul. (...) przy wjeździe dla pociągów do (...). Wieczorem chciał zabrać stamtąd ten laptop ale już go tam nie było. Ł. S. nie przyznał się do kradzieży routera, drugiego zasilacza i telefonu komórkowego na szkodę L. S.. Wskazał, że zajmowany przez nich pokój nie był zamykany na klucz, każdy mógł tam wejść i wyjść.

wyjaśnienia oskarżonego k. 32, 46, 86v;

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **Ł. S.** w zakresie w jakim przyznał się on do kradzieży laptopa i zasilacza na szkodę stowarzyszenia reprezentowanego przez L. S. ponieważ wyjaśnienia te znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim utrzymywał on, że nie dokonał zaboru routera, drugiego zasilacza i telefonu komórkowego. Przeczą temu uznane za wiarygodne zeznania **L. S.**, który wskazał, że oskarżony sam początkowo przyznał mu się do

zaboru wszystkich przedmiotów, a dopiero później się z tego wycofał. Świadek nie miał powodów aby bezpodstawnie pomawiać oskarżonego tym bardziej, że jak wynika z zeznań w/wym. relacje między nim, a oskarżonym do czasu zdarzenia musiały układać się dość poprawnie skoro oskarżony miał mu proponować załatwienie po niższej cenie kradzionych papierosów czy alkoholu. Do tego L. S. przedłożył zaświadczenie z Salonu (...) potwierdzające, że posiadał przedmioty, których zabór zarzucił oskarżonemu, a po zdarzeniu wyrabiał też duplikat karty do telefonu, co pośrednio potwierdza jego wiarygodność. Ponadto z zeznań L. S. wynikało, że odzyskany zasilacz nie pasował do laptopa, nie można było za jego pomocą go naładować, co również pośrednio potwierdza, że dokonano zaboru dwóch zasilaczy i najwyraźniej przez pomyłkę w reklamówce z laptopem pozostawiony został niewłaściwy zasilacz.

Twierdzeniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się on do zaboru routera, drugiego zasilacza i telefonu komórkowego przeczą również zeznania **J. S. (1) i T. A.**, którzy widzieli zapis monitoringu i zgodnie wskazali, że w czasie gdy miało dojść do zdarzenia do pokoju (...) wchodził jedynie Ł. S.. Wskazani świadkowie to osoby obce zarówno dla oskarżonego jak i dla L. S., kontakt z w/wym. mieli wyłącznie na gruncie zawodowym ponieważ byli pracownikami schroniska, w którym przebywali Ł. S. i L. S.. W/wym. nie mieli powodu aby zeznawać fałszywie na korzyść którejkolwiek ze stron konfliktu.

Sąd nie dał też wiary oskarżonemu, że z powodu „wyrzutów sumienia” ukrył laptop przy bramie na ul. (...) i miał zamiar po niego wrócić. Z uznanych za wiarygodne zeznań świadka **Z. D.** wynikało, że laptop leżał w reklamówce przy bramie, nie był schowany, świadek od razu zauważył pakunek. Powyższe - przy uwzględnieniu tego, że laptop chroniony był hasłem, które znał tylko L. S., zatem nikt inny nie mógł go uruchomić - prowadzi do wniosku, że gdy Ł. S. zorientował się, że laptop jest dla niego bezużyteczny, to mógł celowo zostawić reklamówkę z tym urządzeniem w widocznym miejscu, żeby zostało ono odnalezione i zwrócone, albo w razie zabrania przez znalazcę aby to ta osoba została posądzona o kradzież na szkodę L. S..

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania **R. P.** albowiem korespondowały one z uznanymi za wiarygodne zeznaniami L. S., T. A. i J. S. (1). Z zeznań świadka R. P. wynikało, że oskarżony w dniu zdarzenia nie robił dla niego żadnych zakupów, co z kolei czyniło niewiarygodnymi podawane przez oskarżonego powody dla których miałby wchodzić i wychodzić do pokoju z plecakiem.

Sąd dał również wiarę pozostałym dowodom m.in. z dokumentów i protokołów zebranych w toku postępowania przygotowawczego, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując powodów do poddania w wątpliwość ich autentyczności. Nadto zostały one sporządzone przez osoby uprawnione, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurą, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich autentyczności.

W konsekwencji wszystkie wskazane dowody tworzyły spójny obraz zdarzenia. Zaznaczyć przy tym należało, iż sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować wartość rzeczy wskazywaną przez L. S..

Przestępstwo z art. 278 § 1 kk polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej.

Sąd doszedł do wniosku, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dostarczyło dowodów pozwalających na przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu zarzuconego mu aktem oskarżenia z tym jednak ustaleniem, że nie dopuścił się on tego przestępstwa w warunkach recydywy, ponieważ przypisane mu w wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 24 września 2007 r. sygn. akt (...) przestępstwo z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które odbywał karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 2 sierpnia 2012 r. do 25 września 2013 r. i od 16 kwietnia 2015 r. do 19 sierpnia 2015 r. nie było przestępstwem podobnym do przestępstwa będącego przedmiotem niniejszej sprawy w rozumieniu kodeksu karnego.

Materiał dowodowy w postaci zeznań świadków L. S., J. S. (2), T. A. i R. P. oraz zgromadzonych dokumentów potwierdzał, że Ł. S. działał z zamiarem bezpośrednim kradzieży ponieważ w dniu 13 maja 2017 r. w godzinach 11:40 – 13:40 w G. przy ul. (...) w schronisku (...) A. w pokoju nr (...) wykorzystując nieobecność mieszkańców dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa H. koloru srebrno – czarnego z zasilaczem, routera marki (...) O. koloru stalowego,

telefonu komórkowego marki H. (...) i starego zasilacza do laptopa o łącznej wartości 1498 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w G. reprezentowanego przez L. S..

Przestępstwo z **art. 278§1 kk** zagrożone jest karą wolności do lat pięciu.

Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią karalność w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś na jego korzyść Sąd potraktował stosunkowo niewielką wartość wyrządzonej szkody.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności sąd uznał, że wobec oskarżonego za przypisany mu czyn z art. 278§1 kk należało orzec karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie sądu w odniesieniu do oskarżonego, który w przeszłości był karany za przestępstwa przeciwko mieniu tylko kara pozbawienia wolności ma szansę spełnić cele kary i jednocześnie rodzaj i wymiar tej kary nie przekracza stopnia jego winy, który należy uznać za znaczny. Czyn którego dopuścił się on w przedmiotowej sprawie nie miał charakteru wyjątkowego i stanowi wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia obowiązującego porządku prawnego. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie kary najsurowszego rodzaju czyli kary pozbawienia wolności. Najwyraźniej bowiem wymierzane wobec niego w przeszłości kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie wpłynęły na zmianę jego postawy i okazały się niewystarczającą przestrogą by osiągnąć prewencyjne cele kary i zapobiec jego powrotowi do przestępstwa. W ocenie sądu kara orzeczonej wobec oskarżonego zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

W oparciu o treść art. 46 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Stowarzyszenia (...) z siedzibą w G. przy ul. (...) kwoty 299 zł obejmującej wartość nieodzyskanego telefonu, zasilacza i routera, których użytkownikiem był L. S..

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony nie osiąga regularnych dochodów.